

kampanini Vividh Paxkaro Pratyeni Samajik Javabdarimathi Jaher Janta Pratyeni Samajik Javabdari - Ek Abhyas

કંપનીની વિવિધ પક્ષકારી પ્રત્યેની સામાજિક જવાબદારી માંથી જાહેર જનતા પ્રત્યેની સામાજિક જવાબદારી- એક અભ્યાસ

Commerce

KEYWORDS :

Patel Dilipkumar

Research Scholar, Pacific university, Udaipur (Rajasthan)India.

Patel Alkaben

Associate Professor, Arts & commerce college, Motapondha, Tal-Kaprada, Valsad (Gujarat) India.

કોઈપણ સ્વરૂપની ધંધાકીય પ્રવૃત્તિ સમાજ વગર ઉદભવી શકતી નથી. વિકાસ પામી શકતી નથી. એટલે કે ધંધો અને સમાજનો વિકાસ એકબીજા પર આધારિત છે. જેમ ધંધાનો વિકાસ વધે તો સમાજને જરૂરી સારી વિસ્તૃત મળે, તેમ સમાજ સુખી બને તો ધંધાનો પાયો મજબૂત બને. કારણકે ધંધાની ખરીદશક્તિ સારી હોય તો જ ખરીદશક્તિ ને, માટે ધંધાકીય એકમ આજના જમાનામાં ફક્ત લોકોનું સોંપણ કરી નહીં કમાવવાનો જ ઉદ્દેશ રાખવાનો નથી, પરંતુ વાજબી નહીં મેળવી સાથે એક ક્ષેત્ર એ પણ અદા કરવાની છે કે સમાજમાં આર્થિક રીતે નબળા વર્ગને મદદરૂપ થવાનો, જેને કારણે ધંધાની સામાજિક જવાબદારી અદા કરવી, સમાજ પ્રત્યેનું ઋણઅદા કરવું, જેની પાસેથી લઈએ છીએ તેને યોગ્ય પાઠ્યું દઈએ, જેમણે ધંધાનાં વિકાસમાં કાળી આંખો છે. એવા સમાજનાં વિવિધ અંગો પ્રત્યે પોતાનું ઉત્તરદાયિત્વ નિભાવવું એ છે ખરી માનવતા.

પરંતુ આયું ઉત્તરદાયિત્વ નિભાવવા માટેની શરત એ પણ છે કે કંપનીઓ એ માણસોને જે પ્રકારની જવાબદારી જરૂર હોય ત્યારે તે સ્વરૂપની જરૂરિયાતો પૂરી કરવી જોઈએ તો તેનો અર્થ છે, માટે કંપનીઓએ તેઓ જે વિસ્તારમાં પોતાનું ધંધાકીય એકમનું અસ્તિત્વ ધરાવતા હોય તે વિસ્તારની સ્થાનિક પ્રજાની જરૂરિયાત- માંગ મુજબ મદદરૂપ થવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. અને તે પ્રયત્નો કે યોજનાનો વાસ્તવિક રીતે સાચો અમલ થાય તેનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ, તે માટે જરૂરી વ્યવસ્થાનું સચવવું જોઈએ. વાંચાર તે યોજનાનાં કામનું અંતિમફલન થયું જોઈએ. કારણકે આવી સામાજિક જવાબદારી અદા કરવાનો લાંબા ગાળે ફાયદો કંપનીને પણ થવાનો જ છે. સમાજમાં તેની પ્રતિષ્ઠા વધશે, પ્રસિદ્ધી પામશે, આમ પરીણ રીતે આખરે પોતાનાં ધંધાની જાહેરાત જ છે, જરૂર છે સમાજમાં સમાનતા વિકાસ માટેનાં પ્રયત્નોમાં સફળાગી થવાની, ફક્ત યોગ્ય યોજનાઓ બોલાવવાનો કોઈ અર્થ નથી, જરૂર છે ધંધાકીય એકમ પોતાનાં ઉદ્યોગનાં સ્થાનની આજુબાજુનાં વિસ્તારનો સર્વે કરવાનો અને, એ જગ્યાએ જે સ્વરૂપ મદદની જરૂરિયાતો હોય તેને તે રીતે મદદ કરવાની તો વર્તમાન સંજોગોમાં કંપનીઓની એક અતિ અગત્યની જવાબદારી પર્યાવરણની જાળવણી છે તે માટે તેણે કેવી રીતે મદદરૂપ થવું જોઈએ તેનું એક સચોટ ઉદાહરણ સંદર્ભે આપણા ગુજરાતનું જ ચિત્ર જોઈએ તો ગુજરાત રાજ્યનો ડાંગ જિલ્લામાં આવેલ કુદરતી સાધન સંપત્તિમાં વનસ્પતિનાં ઉપયોગથી આયુર્વેદિક ઓષધો બનાવી રાણવી રહેલ ભગતી તરીકે ઓળખાતી વિકિતઓ દ્વારા સેવા ઉદ્યોગ, કે જેને જરૂર છે આધુનિક ઓષધ આપવાની, જે તેઓ પોતે આર્થિક દષ્ટિએ કરી શકે તેમ નથી. તેમાનામાં રોગોનાં ઉપચાર માટે વનસ્પતિનું જ્ઞાન છે, પરંતુ જે દર્દીઓને રાખવાના નિવાસ સ્થાન નથી આ ક્ષેત્રે આગળ વધવા તેમની પાસે સંશોધન કેન્દ્રો નથી. તેમનાં ઘરે દર્દીઓને આવવા જવાનો સ્વસ્થાઓની સારી સગવડો નથી, તેઓ જ્યાં રહેતા હોય ત્યાં લોકો ઘણા કલાક રોકાય તો નારતા માટેની વ્યવસ્થામાં રેશીરેટો નથી, જો તેઓને આ બધી સગવડો મળે તો આપણા દેશનાં એ અભૂલ વડીલોના જ્ઞાનનાં ઉપયોગથી આજ પણ આપણે આડ અસર ધરાવતા દવાના ઉપયોગથી લોકોનાં જીવન ધોરણને સુધી બનાવી શકીએ. તેના અંતરનાં આર્થિકવાદ મેળવી શકીએ વનસ્પતિની દવામાં જરૂર પડતાં તેનું ઉત્પાદન આપોઆપ વધારશે, પર્યાવરણનાં વિક્ષેપનો જે પ્રશ્ન ઉભો થયો છે, તેનો હલ આપો આપ જ દુર થશે.

આ બાબતને ઉચિત ન્યાય મળે અને તેમની આવી જાણકારીનો જન-સમાજને લાભ મળે તે માટે ડાંગના પ્રભારી સચિવશ્રી એસ. કે. નંદાએ વર્ષ ૧૯૭૭-૭૮ નાં વર્ષથી ભારે જહેમત ઉઠાવી છે, અને તેનાં સારા પરિણામ મળ્યા એમ કહેવાય છે, વર્લ્ડરેકોર્ડ જર્નલ, યુ. એસ. એ. હોંગકોંગની પ્રેસ પ્રતિનિધી શ્રી ક્વીન તથા હર્બલ ક્ષેત્રનાં અમદાવાદ લેબનાં ડો. દીપક આચાર્ય સાથે આ માટે ભેટક યોજી ચર્ચા વિચારણા કરી હતી. જેમાં છેવટે તેઓએ આ પ્રવૃત્તિ માટે આર્થિક સહાય કરી તેમની સેવાને આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરનું પ્લેટફોર્મ પુર પાડવાની યોજના વિચારી હતી, જે એક ખરેખર સરહનીય કાર્ય છે. તો તેમનાં વિચારને વેગવત બનાવવા જો કંપનીઓ પણ પોતાનાં દાનનો પ્રવાહ આ ક્ષેત્રે વહેડાવે તો જરૂર એ અમૂલ્ય પ્રવૃત્તિમાં યોગદાન આપવું ગુણી, અને લાંબાગાળે આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે સુધી ધંધો નામનાં પ્રાપ્ત કરી શકાશે, પર્યાવરણનો પ્રશ્ન હલ થશે.

વળી, હાલનાં સમયનું સમાજનું ચિત્ર જોઈએ તો આ વિસ્તારની યુવાધિકી એવું વનસ્પતિ પ્રાચીન જ્ઞાન પોતાનાં વડીલો જેવું ધરાવતી નથી. તેમાનામાં એ ગંભીરતા જ નથી. અને વડીલો કેટલીકવાર એ જ્ઞાનને બતાવતા પણ નથી, માટે આજ સમય એવો છે કે તેમનું જ્ઞાન સમાજે જાણી લેવું અને તેમને જરૂરી સગવડો પણ આપવી, જેથી સમાજનું એક સ્વસ્થ ઉપયોગી કાર્ય થાય, નહીં તો વડીલો જતાં તેમનું આ જ્ઞાન તેમની સાથે જ ચાલ્યું જશે. વળી આ ક્ષેત્રે સેવા આપનાર અને સેવા લેનાર વર્ગને પૂરું મુકડેલી પડે છે તે જાણવા એ રીતે સંશોધનો થવા જરૂરી તો યોગ્ય સ્વરૂપનો નિર્ણય લઈ શકાય, એ માટે શિક્ષણ

સંસ્થાઓ પણ સંશોધનો કરી કંપની સ્વરૂપોને મદદરૂપ થઈ શકે, બંનેએ સમન્વય સાધી સમાજને સારી દિશામાં ગતિ આપવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તો સમાજનું સાચું ઋણ અદા કર્યું કહેવાય.

જો કંપનીઓ આવી ખરેખર જરૂરી સામાજિક જવાબદારીઓ જાણીને નિભાવશે તો દેશમાં યોગ્ય સ્વરૂપનું આ ક્ષેત્રે પરિવર્તન આવશે, જરૂરી છે વૃક્ષોનાં સાચા ઉપયોગ માટે જરૂરી પ્રયત્નોની.

જમકે...

- દવા માટે જરૂરી વનસ્પતિઓનું ઉત્પાદન વધતાં લોકોને નવા નવા પ્રકારની આ ક્ષેત્રમાં રોજગારી પ્રાપ્ત થશે, જેથી ભકારીમાં ઘટાડો થશે.
- દર્દીઓને સારી સેવા મળશે, જે દિલથી દુઆ આપશે.
- સમાનતા- રાષ્ટ્રનાં વિકાસનું એક ઉપયોગી કાર્ય ગણાશે, વૃક્ષોનું ઉત્પાદન વધશે હવેમાન સુધરશે.
- યુવાવર્ગ આ ક્ષેત્રે જોડાયતો તેમની શક્તિનો પણ એક પ્રકારે સાચો ઉપયોગ થશે.
- ડુંગરાળ પ્રદેશો કંઈથી લીલાછમ બનશે.
- વડીલોની સાથે ચાલ્યા જતા આ જ્ઞાનને ભવિષ્યના ઉપયોગ માટે ટકાવી રાખવું, જે ભવિષ્ય માટે સારી બાજુ છે.
- આ ક્ષેત્રને આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે સુધીનું ભજાર મળશે.
- લોકોનું જીવન ધોરણ સુધરતાં જો તેઓ લાંબુ જીવશે તો લોકોની ખરીદશક્તિ વધશે, જે ભીજી રીતે ધંધાકીય એકમોને ફાયદાકારક બાજુ જ છે.
- દવાથી સાફ સ્વસ્થ થતાં કંપનીઓમાં કામે આવનાર કર્મચારીઓ પણ સાફ સ્વસ્થ ધરાવનારા આવશે, જે સારી કાર્યક્ષમતા પુર્વકનું કામ કરશે, જેનો લાભ કંપનીને મળશે.
- કર્મચારીઓનાં કુટુંબને પણ સારી દવાની સગવડ મળતાં તેઓ પણ સાફ જીવન જીવશે તો કામ પર આવનાર કર્મચારી ઘરનાં ટેન્શનથી મુક્ત બની કંપનીમાં કામ કરશે, એ રીતે પણ કંપની માટે પરીણ રીતે સારા સંજોગો નિર્માણ પામશે.
- પોતાની કંપનીનો માલિક પોતાના સમાજ કે વિસ્તારને આ રીતે પણ ઉપયોગી થાય છે, એમ કર્મચારીઓ માલિક તરફ માનની નજરે જોશે, જે માલિકને પણ ગમશે, જે બંને પક્ષકારી વચ્ચે સારા સંબંધો નિર્માણ કરવામાં અગત્યનો કાળો નિભાવશે આ પરીભળ.
- જો પોતાનાં આજુબાજુનાં આવા વિસ્તારની માલિક મુલાકાત લેશે તો તેમને પણ નવું જાણવાનું મળશે, નવી ઓળખાણી થશે, તેમને કે તેમનાં કુટુંબને પણ આવી વ્યક્તિઓની સેવાનો લાભ મળશે અને તે પણ ખુબ માનશે.
- જો આવી દવાનાં ઉપયોગમાં આવતી વનસ્પતિઓનાં ઉત્પાદન વધારવામાં આવશે તો પર્યાવરણ માટે પણ એક સાફ કાર્ય થયું ગણાશે, જે કંપનીઓ માટે આમ પણ જરૂરી છે જ, જે આ રીતે થશે.
- આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે સુધીનું આવી વ્યક્તિઓને ભજાર મળશે તો કંપનીની એક પ્રકારની ત્યાં સુધી પરીણરિતે જાહેરાત થઈ જશે, જે તેનાં માટે ફાયદાની જ બાજુ છે.
- વ્યક્તિની આવક એ આખરે દેશની આવક છે, વૃક્ષો રાષ્ટ્રની કુદરતી સાધન સંપત્તિ અને ગ્રામ્ય વિસ્તારનાં અભૂલ વડીલોનાં જ્ઞાનનાં ઉપયોગથી જ વધુ વિકાસ શક્ય બની શકશે, જે ઓછા ખર્ચે વધુ ઉપયોગી કાર્ય બનશે, જે કદાચ સીધી રીતે વન-સ્પતિનું ઉત્પાદન વધારવા કહીશું તો ન શકે, પરંતુ આ માધ્યમથી વધુ સાફ પરિણામ મળી શકશે.
- સમાજ માટે આ રીતે પણ કંપની દ્વારા જો સાચું કાર્ય થાય તો તે લોકોની પ્રસંસા પ્રાપ્ત કરશે, જે માલિક કે સંચાલકીય વર્ગને પણ એક આનંદ આપશે, કારણ કે સારા પર્યાવરણની જરૂર સીને છે.
- જે વિસ્તારને ધંધો મદદ કરશે તે વિસ્તારનાં લોકો પણ એ એકમને શ્રાંતિપૂર્ણ રીતે ધંધો ચલાવવા દેવા આપોઆપ મદદરૂપ થવાની ભાવના રાખશે, જે એક સારી બાજુ છે. પરંતુ આખરે તો ધંધો પણ જો નહીં કમાય તો જ સમાજ પ્રત્યેની જવાબદારી પણ તેમાંથી અદા કરી શકશે. આમ બંને પક્ષ સમાજ અને કંપની સ્વરૂપ ધંધાકીય એકમો સમજીને એકબીજાને મદદરૂપ થાયતો કંપની પોતાની સામાજિક જવાબદારી યોગ્ય સ્વરૂપે નિભાવશે અને સમાજ જરૂરી મદદ મેળવી શકશે. વિશ્વ માટે ઉભા થયેલા પર્યાવરણીય વિક્ષેપનાં ભયનો યોગ્ય રીતે ઉકેલ આવી શકશે.

REFERENCE
 ગુજરાત - મેગેઝિન એક - 0૧, લેખક :- એમ. કે. નાંબે | વાણિજ્ય સંચાલન :- ટી. વા. બી.કેમ | સંચાલનનાં આધુનિક ખ્યાલો :- લેખક ડો. શ્રી સુભાષીકા ચાવડા | વર્ધમાન ધો. ગુજરાતસમાચાર, દિવાબાસ્કર, સોરઠ, દાખરણનાં વાંઠણ વધેરે... |